

406166

Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Łodzi
90-434 Łódź, ul. Piotrkowska 135
WYDZIAŁ I
tel. 42 635 00 08

07.10.2015 WJP

URZĄD MIASTA w Tomaszowie Maz.	
2015 10 07	
L.dz. 23829	Zał. 1

[Signature]

Dnia 1 października 2015 r.
Sygn. akt I SA/Łd 611/15

W odpowiedzi należy podać
sygnaturę akt Sądu

08.10.2015 *[Signature]*

Prezydent Miasta
ul. POW 10/16
97-200 Tomaszów Mazowiecki

DORĘCZENIE ODPISU WYROKU

W wykonaniu zarządzenia z dnia 24 września 2015 r. sekretariat Wydziału I Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi doręcza – jako Organowi Administracji – odpis wyroku z dnia 10 września 2015 r. wraz z uzasadnieniem.

[Signature]
Edyta...

POUCZENIE

1. Od powyższego wyroku przysługuje skarga kasacyjna do Naczelnego Sądu Administracyjnego, w terminie 30 dni od daty doręczenia orzeczenia z uzasadnieniem, za pośrednictwem tutejszego Sądu. Skarga kasacyjna złożona po upływie tego terminu zostanie odrzucona (art. 178 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, Dz. U. z 2012 r. poz. 270, ze zm.).
2. Skarga kasacyjna, pod rygorem odrzucenia, powinna być sporządzona przez pełnomocnika będącego adwokatem lub radcą prawnym albo doradcą podatkowym – w sprawach obowiązków podatkowych i celnych oraz w sprawach egzekucji administracyjnej związanej z tymi obowiązkami albo rzecznikiem patentowym – w sprawach własności przemysłowej.
3. Strona może wystąpić do Sądu o przyznanie jej prawa pomocy przez ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek w tym przedmiocie powinien być złożony na urzędowym formularzu według ustalonego wzoru. Złożenie tego wniosku wpływa na rozpoczęcie biegu terminu do wniesienia skargi kasacyjnej (art. 177 § 3 – 6 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. –

4. Urzędowe formularze, o których mowa w pkt 3 są udostępniane w wojewódzkich sądach administracyjnych, Naczelnym Sądzie Administracyjnym, urzędach gmin, a także w Internecie pod adresem: <http://www.nsa.gov.pl>
5. Strony i ich przedstawiciele mają obowiązek zawiadomić Sąd o każdej zmianie swojego zamieszkania, adresu do doręczeń lub siedziby. W razie zaniedbania tego obowiązku pismo sądowe pozostawia się w aktach sprawy ze skutkiem doręczenia, chyba że nowy adres jest Sądowi znany.

¹ Art. 177. § 1. Skargę kasacyjną wnosi się do sądu, który wydał zaskarżony wyrok lub postanowienie, w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia stronie odpisu orzeczenia z uzasadnieniem.

§ 2. Termin do wniesienia skargi kasacyjnej dla stron wiąże również prokuratora, Rzecznika Praw Obywatelskich i Rzecznika Praw Dziecka. Jeżeli jednak orzeczenia nie doręcza się stronie prokurator, Rzecznik Praw Obywatelskich i Rzecznik Praw Dziecka mogą w terminie trzydziestu dni od dnia wydania orzeczenia wystąpić o sporządzenie uzasadnienia orzeczenia i wnieść skargę kasacyjną w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia odpisu orzeczenia z uzasadnieniem.

§ 3. W razie ustanowienia w ramach prawa pomocy adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego po wydaniu orzeczenia, na wniosek złożony przez stronę, której doręcza się odpis orzeczenia z uzasadnieniem sporządzonym z urzędu, albo przez stronę, która zgłosiła wniosek o sporządzenie uzasadnienia orzeczenia, termin do wniesienia skargi kasacyjnej biegnie od dnia zawiadomienia pełnomocnika o jego wyznaczeniu, jednak nie wcześniej niż od dnia doręczenia stronie odpisu orzeczenia z uzasadnieniem.

§ 4. Jeżeli pełnomocnik wyznaczony na podstawie art. 253 § 2 nie stwierdza podstaw do wniesienia skargi kasacyjnej, składa w sądzie, w terminie do wniesienia skargi kasacyjnej, sporządzoną przez siebie opinię w tym przedmiocie wraz z odpisem dla strony, dla której został ustanowiony. Sąd doręcza odpis opinii stronie. Termin do wniesienia skargi kasacyjnej przez stronę biegnie od dnia doręczenia odpisu opinii, o czym sąd poucza stronę, dokonując doręczenia.

§ 5. Przepisu § 4 zdanie trzecie nie stosuje się, jeżeli sąd stwierdzi, że opinia nie została sporządzona z zachowaniem zasad należytej staranności. W takim przypadku sąd zawiadamia o tym właściwą okręgową radę adwokacką, radę okręgowej izby radców prawnych, Krajową Radę Doradców Podatkowych lub Krajową Radę Rzeczników Patentowych, która wyznacza innego pełnomocnika.

§ 6. W przypadku odmowy przyznania prawa pomocy w zakresie obejmującym ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego na wniosek, o którym mowa w § 3, bieg terminu do wniesienia skargi kasacyjnej nie może rozpocząć się wcześniej niż od dnia doręczenia stronie postanowienia, a jeżeli strona wnieśli środek zaskarżenia na to postanowienie - wcześniej niż od dnia doręczenia postanowienia kończącego postępowanie w tym przedmiocie.

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 września 2015 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi – Wydział I
w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia WSA Tomasz Adamczyk
Sędziowie: Sędzia WSA Joanna Grzegorzczak-Drozda (spr.)
Sędzia NSA Wiktor Jarzębowski
Protokolant: Asystent sędziego Maciej Dębski

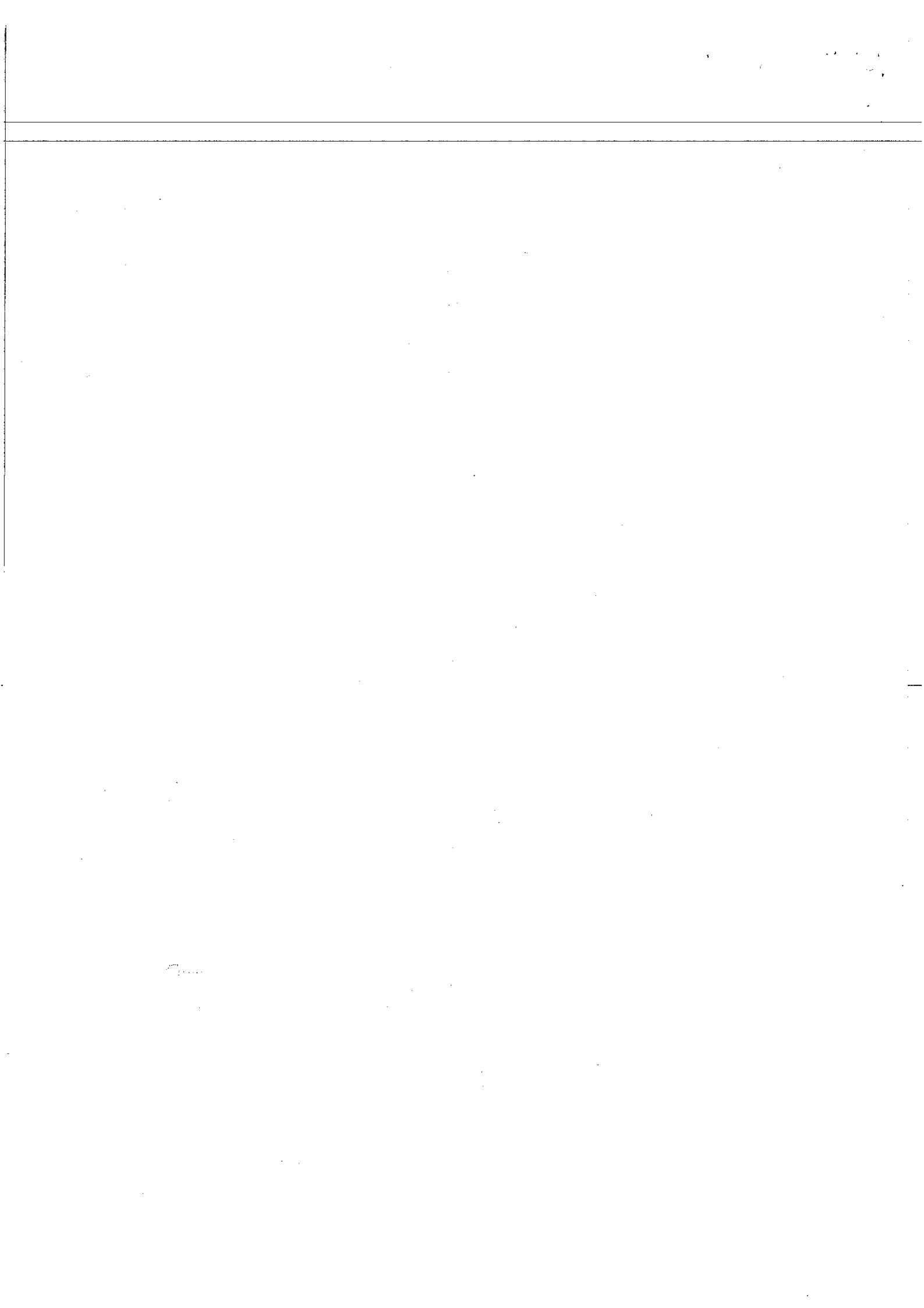
po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 10 września 2015 r.
sprawy ze skargi ...
na interpretację **Prezydenta Miasta** ...
z dnia **12 marca 2015 r.** nr **WPO.310.2.2015.AW**
w przedmiocie **podatku od nieruchomości**

1. uchyla zaskarżoną interpretację;
2. zasądza od **Prezydenta Miasta** ... na rzecz strony skarżącej kwotę 200 (dwieście) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania sądowego.

Na oryginale właściwe podpisy
Za zgodność świadczy:

...
...

UZASADNIENIE

Zaskarżoną interpretacją z dnia 12 marca 2015 r. Prezydent Miasta uznał stanowisko , przedstawione we wniosku o wydanie indywidualnej interpretacji prawa podatkowego, za nieprawidłowe.

We wniosku z dnia 14 stycznia 2015 r. o wydanie interpretacji indywidualnej dotyczącej opodatkowania podatkiem od nieruchomości gruntów i budynków oddanych na podstawie umowy najmu w odpłatne użytkowanie wpisane do księgi wieczystej nieruchomości, podatniczka wskazała, że jest najemcą nieruchomości położonej w Tomaszowie Mazowieckim przy ul. . Na nieruchomości prowadzone jest niepubliczne przedszkole wpisane do rejestru placówek oświatowych prowadzonych przez organ gminy. W 2015 roku najemca planuje zaproponować zmianę umowy najmu na odpłatne użytkowanie wpisane do księgi wieczystej nieruchomości.

W oparciu o przedstawiony stan faktyczny, wnioskodawczyni zadała pytanie „Czy w przypadku ustanowienia odpłatnego użytkowania nieruchomości na cele prowadzonego niepublicznego przedszkola wpisanego do rejestru placówek oświatowych, zapłata podatku od nieruchomości ciąży na użytkującym nieruchomość, a zarazem jest ta nieruchomość zwolniona z podatku od nieruchomości na podstawie art. 7 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych?”.

Zdaniem wnioskodawczyni, podatek będzie ciążył na użytkowniku, gdyż jest posiadaczem samoistnym nieruchomości a zarazem będzie zwolniony z art. 7 ust 2 pkt 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Z treści cytowanego artykułu wynika bowiem, iż zwolnienie z podatku od nieruchomości jest zwolnieniem podmiotowo-przedmiotowym. Zdaniem strony taka sytuacja ma miejsce w opisanym stanie faktycznym, ponieważ niepubliczne przedszkole jest wpisane do rejestru placówek oświatowych, a nadto to przedszkole włada nieruchomością na podstawie ustanowionego odpłatnego użytkowania.

W wydanej indywidualnej interpretacji, organ uznał powyższe stanowisko za nieprawidłowe i niezgodne z prawem.

W uzasadnieniu wskazał, iż zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (t. jed. Dz.U. z 2014 r. poz. 849 ze zm.)

~~opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają następujące nieruchomości lub~~
obiekty budowlane:

- 1) grunty;
- 2) budynki lub ich części;
- 3) budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Zgodnie z treścią art. 3 ust. 1 cytowanej ustawy podatnikami podatku od nieruchomości są osoby fizyczne, osoby prawne, jednostki organizacyjne, w tym spółki nieposiadające osobowości prawnej, będące:

- 1) właścicielami nieruchomości lub obiektów budowlanych, z zastrzeżeniem ust. 3;
- 2) posiadaczami samoistnymi nieruchomości lub obiektów budowlanych;
- 3) użytkownikami wieczystymi gruntów;
- 4) posiadaczami nieruchomości lub ich części albo obiektów budowlanych lub ich części, stanowiących własność Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego, jeżeli posiadanie:

a) wynika z umowy zawartej z właścicielem, Agencją Własności Rolnej Skarbu Państwa lub z innego tytułu prawnego, z wyjątkiem posiadania przez osoby fizyczne lokali mieszkalnych niestanowiących odrębnych nieruchomości,

b) jest bez tytułu prawnego, z zastrzeżeniem ust. 2.

Nadto wskazał, że z treści art. 7 ust. 2 pkt. 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych wynika, że od podatku od nieruchomości zwalnia się: publiczne i niepubliczne jednostki organizacyjne objęte systemem oświaty oraz prowadzące je organy, w zakresie nieruchomości zajętych na działalność oświatową.

Organ wskazał, iż podmiot, który w 2015 roku będzie prowadził działalność oświatową w postaci niepublicznego przedszkola wpisanego do ewidencji niepublicznych szkół i placówek oświatowych| prowadzonych przez organ gminy, nie może zostać potraktowany jako właściciel lub posiadacz samoistny nieruchomości, pomimo dokonania wpisu w księdze wieczystej o odpłatnym użytkowaniu nieruchomości. Najemca, który będzie odpłatnie użytkować nieruchomość w celu prowadzenia niepublicznego przedszkola nie może stać się stroną postępowania podatkowego, ponieważ został zdefiniowany jako tzw. posiadacz zależny. Zatem nie będzie podatnikiem podatku od nieruchomości i nie będzie mógł skorzystać ze zwolnienia na mocy art. 7 ust. 2 pkt 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Dla organu podatkowego podatnikiem i zarazem stroną postępowania w 2015 roku będzie

nadal właściciel nieruchomości.

Skoro w przypadku ustanowienia odpłatnego użytkowania nieruchomości na cele prowadzonego niepublicznego przedszkola wpisanego do rejestru placówek oświatowych, zapłata podatku od nieruchomości nie ciąży na użytkującym nieruchomości, to stanowisko organu w zakresie zasadności zwolnienia ww. nieruchomości z podatku od nieruchomości na podstawie art. 7 ust. 2 pkt 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych należy, w ocenie organu, uznać za nieprawidłowe.

Ponieważ wnioskodawczyni nie zgodziła się ze stanowiskiem organu, wyrażonym w powyższej interpretacji, wezwała organ do usunięcia naruszenia prawa.

Po przeanalizowaniu treści wezwania, w którym strona powieliła argumentację zawartą we wniosku o wydanie indywidualnej interpretacji, organ nie znalazł podstaw do zmiany stanowiska.

W związku z powyższym strona złożyła skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi, w której wniosła o uchylenie zaskarżonej interpretacji, powołując argumentację jak we wniosku i wezwaniu do usunięcia naruszenia prawa.

W odpowiedzi na skargę organ podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko w sprawie.

Wojewódzki Sąd administracyjny zważył, co następuje.

Skarga zasługuje na uwzględnienie, choć z innych przyczyn aniżeli w niej wskazane.

Sąd administracyjny w ramach kontroli działalności administracji publicznej, przewidzianej w art. 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r., poz. 270 ze zm. – dalej jako „p.p.s.a.”), uprawniony jest do badania czy przy wydaniu zaskarżonego aktu nie doszło do naruszenia przepisów prawa materialnego i przepisów postępowania, nie będąc przy tym związanym granicami skargi (art. 134 p.p.s.a.). Orzekanie, w myśl art. 135 p.p.s.a., następuje w granicach sprawy będącej przedmiotem kontrolowanego postępowania administracyjnego, w której został wydany zaskarżony akt lub podjęta została czynność i odbywa się z uwzględnieniem wówczas obowiązujących przepisów prawa. Zgodnie z art. 146 § 1 p.p.s.a. sąd, uwzględniając skargę na akt lub czynność, o których mowa w art. 3 § 2 pkt 4 i 4a cytowanej ustawy, uchyla ten akt lub interpretację albo stwierdza bezskuteczność czynności. W

wypadku zaś nieuwzględnienia skargi, sąd, w myśl art. 151 p.p.s.a., skargę oddala.

Rozpoznając skargę na interpretację, tak jak w niniejszej sprawie, Sąd administracyjny kontroluje jej poprawność merytoryczną a także prawidłowość prowadzonego w sprawie postępowania interpretacyjnego, a więc zgodność z prawem samej czynności według stanu prawnego z daty jej dokonania oraz legalność postępowania poprzedzającego jej wydanie.

Zgodnie z przepisem art. 14b § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r., póź. 749, ze zm. – dalej jako „o.p.”), minister właściwy do spraw finansów publicznych, na wniosek zainteresowanego, wydaje, w jego indywidualnej sprawie, interpretację przepisów prawa podatkowego (interpretację indywidualną). Wydawane są one zatem wyłącznie na wniosek zainteresowanego i tylko w jego indywidualnej sprawie. Zainteresowanym jest każdy, kto złoży wniosek w sprawie indywidualnej, która jego dotyczy.

Zgodnie z art. 14b § 3 o.p. składający wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej obowiązany jest do wyczerpującego przedstawienia zaistniałego stanu faktycznego albo zdarzenia przyszłego. Organ jest ściśle związany przedstawionym we wniosku stanem faktycznym lub opisem zdarzenia przyszłego. Zainteresowany ponosi ryzyko związane z ewentualnym błędnym lub nieprecyzyjnym przedstawieniem we wniosku opisem. Interpretacja indywidualna wywołuje skutki prawnopodatkowe tylko wtedy, o ile rzeczywisty stan faktyczny sprawy będącej przedmiotem interpretacji będzie się pokrywał ze stanem faktycznym lub opisem zdarzenia przyszłego podanym przez wnioskodawcę w złożonym wniosku. W związku z powyższym, w przypadku zmiany któregośkolwiek elementu przedstawionego we wniosku opisu stanu faktycznego, udzielona odpowiedź traci swą aktualność.

Zwolnienie z podatku od nieruchomości opisane w art.7 ust. 2 pkt. 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych jest zwolnieniem podmiotowo - przedmiotowym a jego zastosowanie zależne jest od spełnienia łącznie dwóch warunków, tj. gdy na podmiotach organizacyjnych systemu oświaty zajętych na działalność oświatową ciąży obowiązek podatkowy.

Zgodnie z pierwszym z tych warunków, zwolnieniu podlegają nieruchomości i obiekty budowlane będące własnością podmiotu - jednostki organizacyjnej objętej systemem oświaty. Drugi warunek zwolnienia sprowadza się do ustalenia, czy przedmioty opodatkowania będą zajęte na działalność oświatową.

Powyższe okoliczności zauważył i rozpatrzył organ. Niemniej jednak, aby można

było mówić o zwolnieniu z obowiązku podatkowego należy ustalić, czy dana osoba jest w ogóle podatnikiem.

Organ w swych rozważaniach nie odniósł się np. do treści art. 3 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. (t. jed. Dz.U. z 2014 r., poz. 849 ze zm.). Założył, niezrozumiale dla sądu, iż w niniejszej sprawie zastosowanie ma jedynie regulacja zawarta w pkt 2 niniejszego przepisu. Zgodnie z regulacją niniejszego artykułu podatnikami podatku od nieruchomości są osoby fizyczne, osoby prawne, jednostki organizacyjne, w tym spółki nieposiadające osobowości prawnej, będące: 1) właścicielami nieruchomości lub obiektów budowlanych, z zastrzeżeniem ust. 3, 2) posiadaczami samoistnymi nieruchomości lub obiektów budowlanych, 3) użytkownikami wieczystymi gruntów, 4) posiadaczami nieruchomości lub ich części albo obiektów budowlanych lub ich części, stanowiących własność Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego (pod wskazanymi w ustawie warunkami).

W uzasadnieniu zaskarżonej interpretacji organ zawarł rozważania dotyczące samoistnego lub zależnego posiadania nieruchomości. Jednakże w art. 3 ust. 1 pkt. 4 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych ustawodawca wskazał na posiadacza, bez rozróżnienia czy chodzi o posiadacza samoistnego czy też zależnego. Należy zatem przyjąć, że w sytuacji opisanej w cytowanej regulacji prawnej chodzi o posiadacza bez rozróżnienia czy jest on samoistny czy też zależny.

Ze stanu faktycznego opisanego we wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej, nie wynika czyją własnością jest opisana nieruchomość, której najemcą jest strona. Niewątpliwym jest natomiast fakt, iż w sytuacji zmiany dotychczas obowiązującej umowy najmu na odpłatne użytkowanie strona będzie posiadaczem przedmiotowej nieruchomości.

Organ zatem w pierwszej kolejności winien wezwać stronę do doprecyzowania wniosku w tym zakresie a następnie dokonać analizy pełnego stanu faktycznego również w oparciu o treść cytowanego art. 3 ust. 1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. W obecnej sytuacji, w ocenie sądu, niemożliwe jest kategoryczne stwierdzenie, czy stanowisko wnioskodawczyni, zawarte w rozpatrywanym wniosku, jest prawidłowe czy też nie.

Sąd pragnie podkreślić, że pozostałe wywody zawarte w zaskarżonej interpretacji, dotyczące rozumienia art. 7 ust. 2 pkt. 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, są prawidłowe.

Mając na względzie wskazane powyżej okoliczności, sąd uchylił zaskarżoną interpretację zgodnie z art. 146 § 1 p.p.s.a.

Przy ponownym rozpoznawaniu wniosku, organ winien wziąć pod uwagę wskazania zawarte w niniejszym orzeczeniu.

O kosztach sąd orzekł zgodnie z treścią art. 200 p.p.s.a.

Na oryginale właściwe podpisy
Za zgodność świadczy:

[Handwritten signature]
E. K. Krawiec